

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517203990
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2517203990.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Magdaléna Krajčovičová, v právnej veci žalobkyne: I. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, R., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určení, že žalovaný nemá právo na výkon zrážok zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 9.októbra 2018 č. k. 15Csp/80/2017-119, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

II. Žalobkyňa má právo voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalovaný nemá právo na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500015147 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 12.09.2012 a o trovách konania tak, že žalobkyňa má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ust. § 37 ods. 1, § 52 ods. 1, 3, 4, § 551 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“), § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (CSP), § 3 ods. 5 prvá veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vecne tým, že dňa 12.09.2012 bola medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako spoločnosťou súčasne podpísaná aj Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. 8500015147 z obsahu ktorej vyplýva, že spoločnosť bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500014147 čiastku vo výške 1.500,-eur. Súčasne bolo v Čl. I tejto dohody uvedené, že v zmysle zmluvy /dodatku má dlžník právo, aby mu v prípade riadneho splácania úver bol poskytnutý ďalší úver v rámci tzv. revolvingu (ov). Pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečené touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstva úveru (revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplývú/ vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov (ďalej len „pohľadávky“). Strany dojednali s poukazom na ust. § 551 Občianskeho zákonníka k zabezpečeniu pohľadávok spoločnosti uvedených v Čl. I. tejto dohody Dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadne iných príjmov vo výške 80,37 eura mesačne, s tým, že v prípade pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka vykonaná v dohodnutej výške, ale vo výške nižšej, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy

v najbližšom nasledujúcom mesiaci zvýšená nad dohodnutú výšku, a to na najvyššiu prípustnú výšku v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy.

2. Písomnou žiadosťou zo dňa 29.10.2015 žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne: H. E. - Empiria, Piešťany, IČO: 17 672 520 o vykonávanie zrážok zo mzdy vo výške 80,37 eur, z dôvodu, že žalobkyňa je v omeškaní so splátkou z úveru č. 8500014147 vo výške 80,37 eur. Prílohou žiadosti bola Dohoda o zrážkach zo mzdy. Zrážky mali byť poukazované na číslo účtu č.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX. Celkový dlh uvedený žalovaným v žiadosti bol vo výške 2.332,11 eura.

3. Z potvrdenia zamestnávateľa vyplýva, že tento vykonal v prospech účtu č.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX za obdobie od 1.6.2016 do 1.1.2017 zrážky v celkovej výške 642,96 eura (8 × 80,37 eur). Z výplatných pásov žalobkyne vyplýva, že zrážky vo výškach 165,63 eura, 193,46 eura a 170,98 eura boli vykonávané aj v mesiacoch 02/2017 - 04/2017, avšak v prospech koho boli vykonané, z výplatných pásov nevyplýva.

4. Po vykonanom dokazovaní, zo zisteného skutkového stavu súd vyvodil záver o dôvodnosti podanej žaloby (v znení po pripustení jej zmeny). Čo sa týka naliehavého právneho záujmu na žalobkyňou požadovanom určení, tento je tu podľa súdu daný s poukazom na ust. § 3 ods. 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého ustanovenia sa spotrebiteľ, t.j. žalobkyňa (§ 52 ods. 4 OZ) môže domáhať ochrany svojho práva proti porušeniu práv ustanovených zákonom s cieľom ochrany proti porušiteľovi na súde. Navyše podať žalobu vo veci samej jej bola určená súdnym rozhodnutím. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že žalovaný ako veriteľ titulom spornej dohody o zrážkach zo mzdy vykonával aj toto právo prostredníctvom zamestnávateľa žalobkyne zrážkami z jej mzdy. Právny vzťah medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom je spotrebiteľským, čo vyplýva z podstaty uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú je potrebné právne posúdiť ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods.1 OZ, takéto posúdenie zodpovedá ustálenej rozhodovacej praxi v obdobných veciach totožného žalovaného v postení dodávateľa. Toto nakoniec nebolo ani sporným v konaní. Predmetom tohto sporu bolo posúdenie, či žalovaný má alebo nemá práva na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500015147 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 12.09.2012. Súd za týmto účelom vykonal dokazovanie jednak zmluvou o úvere, no predovšetkým samotnou Dohodou o zrážkach zo mzdy k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500015147 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 12.09.2012. Súd predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy s poukazom na ust. § 37 OZ posúdil ako neplatnú. Výkladom ust. § 551 ods. 1 OZ treba dospieť k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov okrem označenia veriteľa, dlžníka, platiteľa mzdy musí obsahovať aj označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Z obsahu predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že ňou mali byť zabezpečené pohľadávky žalovaného uvedené v Čl. I. tejto dohody. Z Čl. I. pritom vyplýva, že pohľadávky sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstva úveru (revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/ vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov. Z Čl. I. dohody taktiež vyplýva, že žalobkyňa ako dlžník má právo, aby jej v prípade riadneho splácania úveru bol poskytnutý ďalší úver v rámci tzv. revolvingu (ov). Z uvedeného teda možno výkladom dospieť k záveru, že výkonom zrážky zo mzdy mali byť zabezpečené nielen pohľadávky zo zmluvy č. 8500015147, ale i ďalšie (neurčité, neidentifikované) pohľadávky tvorené prípadnými všetkými revolvingami poskytnutými žalobkyňou ako príslušenstvom k nim (bez zrejme ich obsahu). Predmetná dohoda preto podľa súdu neurčito vymedzovala zabezpečovanú pohľadávku, resp. pohľadávky (všetky revolvingy, príslušenstvo, prípadné zmluvné pokuty...), ktoré mali len vzniknúť voči žalobkyňi, ktoré do budúcnosti len mali vzniknúť a vyplynúť zo zmluvy o revolvingovom úvere, prípadne jej dodatkov. Podľa súdu vymedzenie zabezpečenej pohľadávky v dohode o výkone zrážok zo mzdy malo byť jednoznačné a jedinečné. Za daného stavu sa tak predmetom mohli stať aj prípadné ďalšie pohľadávky žalovaného ako veriteľa, pričom ich výšku (celkový dlh) by určoval žalovaný. Žalobkyňa ako dlžník by sa tak dostala do situácie, že by nevedela určiť celkovú výšku zabezpečenej pohľadávky. Takéto dojednanie preto súd posúdil ako neplatné v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Neurčité je podľa súdu aj dojednanie o výške zrážok zo mzdy za stavu, ak nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka vykonaná v dohodnutej výške 80,37 eur, potom mala byť výška tejto zrážky zvýšená nad dohodnutú výšku (80,37 eur), a to na najvyššiu prípustnú výšku v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy. Takéto dojednanie je potrebné

taktiež považovať za neurčité. Za daného stavu súd preto žalobe vyhovel výrokom uvedeným pod bodom I, pričom považoval sa nevhodným sa vyporiadať s prípadnými ďalšími dôvodmi neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, napr. ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Súd len poznamenáva, že žalovaný by výkonom práva z predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy vykonával úhradu jeho pohľadávky (ktorá navyše nebola nespochybniteľným spôsobom v dohode vymedzená) voči žalobkyni bez súdnej kontroly, čím by dochádzalo k nežiaducemu, nekontrolovateľnému zásahu do majetku žalobkyne. Týmto by dochádzalo aj k obchádzaniu súdnej kontroly zmluvných podmienok (dôvodnosti nároku).

5. Ako už súd vyššie uviedol, súd sa nezaoberal či predmetná zmluva o úvere obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti, nakoľko to nie je predmetom tohto konania. Súdu je však zrejmý úmysel uvedenej argumentácii žalobkyne, ktorá chcela poukázať na to, že žalovaný vykonával zrážky pohľadávky vo výške 2.332,11 eura, pričom samotná výška poskytnutých peňažných prostriedkov bola v sume 1.284,25 eur, čím de facto dochádzalo k obchádzaniu posúdenia rozsahu nároku žalovaného ako veriteľa voči žalobkyni ako dlžníkovi, t.j. žalovaný bez súdnej kontroly si mohol uplatniť pohľadávku i nad zákonný rámec pre prípad bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru.

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, nakoľko jej žalobe súd v celom rozsahu vyhovel. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alternatívne s návrhom na jeho zmenu, tak, že súd žalobu zamietne. Uviedol, že súd uviedol v rozsahu, že vymedzenie zabezpečenej pohľadávky je neurčité, lebo predstavuje len opis možných spôsobov vzniku pohľadávky. V čom je splnený znak neurčitosti, ale z rozsudku nevyplýva. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovací prostriedok pohľadávok z konkrétnej úverovej zmluvy. To znamená, že vymedzenie zabezpečenej pohľadávky musí byť naviazané na túto zmluvu. Hoci právna úprava nevymedzuje, ako má byť „zabezpečená pohľadávka“ definovaná, je podľa názoru žalovaného si možné pomôcť napríklad právnou úpravou iných zabezpečovacích prostriedkov. Použitie tejto právnej úpravy je prijateľné na základe podobnosti vyplývajúcej z toho, že ide rovnako o zabezpečovací prostriedok.

8. Napríklad z § 151b ods. 2 a § 151c ods. 2 Občianskeho zákonníka o pohľadávke zabezpečenej záložným právom vyplýva, že zabezpečená pohľadávka sa určuje označením právneho vzťahu, z ktorého vznikla a prípadne z ktorého môže vzniknúť.

9. Súdna prax (napríklad uznesenie KS v Trnave, sp. zn. 24Co/450/2012) ohľadne vymedzenia predmetu zabezpečenia (v danom prípade ručiteľského záväzku) uviedla v súlade s ust. § 303 Obchodného zákonníka totiž žalovaný písomne prehlásil, že veriteľ uspokojí ak dlžník voči nemu nesplní záväzky vyplývajúce z predmetnej zmluvy, teda každý záväzok z kúpnych zmlúv a zmlúv o dielo, ktoré strany uzavrujú po dobu trvania predmetnej rámcovej zmluvy. Tento záver je v súlade s rozsudkom NS ČR sp. zn. 32Cdo 2384/98, v ktorom Najvyšší súd uviedol, že ručiteľské vyhlásenie podľa ktorého sa ručiteľ zaviazal uhradiť všetky finančné záväzky dlžníka vzniknuté na základe úverovej zmluvy pokiaľ by ich neuhradil dlžník je určitý, pričom ide o prípad, kedy sú ručením zaistené záväzky, ktoré vzniknú v budúcnosti v zmysle cit. § 304 ods. 2 Obchodného zákonníka. Obdobný záver prijal i Najvyšší súd ČR i v rozsudku sp. zn. 32Odo 629/2006, v ktorej veci bol rovnako ručiteľský záväzok viazaný na rámcovú zmluvu a týkal sa záväzkov, ktoré mali vzniknúť až v budúcnosti.

10. Z napádaného rozsudku nevyplýva žiadny dôvod svedčiaci o neurčitosti (teda o tom, že právny úkon a jeho obsah a význam nie je možné vyložiť a to ani pri dodržaní postupu podľa § 35 Občianskeho zákonníka; uvedené ustanovenie súd pritom ani len nepoužil čiže podľa neho nepostupoval). Vyslovenie neplatnosti právneho úkonu je v zmysle súdnej praxe rozhodnutím ultimaratio (napríklad nález Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014 Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii

výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu.). Má prichádzať teda do úvahy ako posledné riešenie, nie ako prvé. V napáadanom rozsudku tomu tak bez pochyb nebolo.

11. Súd ako dôvod neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy poukazuje na ustanovenie umožňujúce zvýšenie dohodnutej zrážky zo mzdy v konkrétnom prípade upravenom priamo v dohode. Neuvádza však, ako toto ustanovenie má spôsobiť neplatnosť celej dohody o zrážkach zo mzdy. Okrem toho, súd sa vôbec obsahom daného ustanovenia nezaoberal. Dané ustanovenie upravuje síce možnosť zvýšenia dohodnutej zrážky zo mzdy, avšak len vtedy, ak nedošlo k vykonaniu zrážky zo mzdy v predošlom období. Táto zvýšená zrážka zo mzdy (rovnako ako tá pôvodná) nemôžu byť vyššie než dovoľuje zákon (§ 551 Občianskeho zákonníka). Z ustanovenia § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. V zmysle toho, hoci strany si dohodnú zrážku zo mzdy alebo spôsob jej určenia (keďže zákon neuvádza ako náležitosť dohody o zrážkach zo mzdy aj dohodu o výške zrážky), aj tak rozhoduje práve to, že konkrétna vykonávaná (a nie dohodnutá) zrážka nesmie byť vyššia než je povolené pri exekúcii. Z toho potom vyplýva, že vôľa strán pri určení zrážky zo mzdy je prekonaná zákonom a ním zavedeným obmedzeným.

12. Z napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné, prečo súd považuje dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú v celom rozsahu na základe záveru o vymedzení pohľadávky či dohode o zvýšení sumy zrážky. Vymedzenie predmetu zabezpečenia - pohľadávky je vždy „rozdeliteľné“ v tom zmysle, že je možné určiť /ponechať v platnosti/ časť ustanovenia vymedzujúceho zabezpečenú pohľadávku. Rovnako aj ustanovenie o zvýšení zrážky zo mzdy v špecifickom prípade nie je podmienkou platnosti dohody. V zmysle toho mal súd vychádzať z ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka („Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.“). Tvrdí preto, že záver súdu vychádzajúci z neplatnosti celej dohody o zrážkach zo mzdy číslo 8500015147 je nesprávny pre rozpor s ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

13. Z rozsudku je nezistiteľné, aké ustanovenie právneho poriadku má dohoda o zrážkach zo mzdy obchádzať. Žiadne ustanovenie úijného práva neupravuje prípustnosť alebo zákaz zrážok zo mzdy na základe dohody uzavretej medzi dodávateľom a dlžníkom. Neexistuje ustanovenie, ktoré by túto otázku riešilo. V dôsledku toho je potom vecou vnútroštátneho zákonodarcu, aby si sám stanovil podmienky, za akých je použitie tohto hmotnoprávneho inštitútu možné alebo nie. To vyplýva aj zo smernice 93/13/EHS. Ak teda Národná rada Slovenskej republiky ako jediný zákonodarný orgán určila, že dohoda o zrážkach zo mzdy je naďalej zákonným spôsobom zabezpečenia pohľadávky, potom je každý takýto rozhodnutím zákonodarcu viazaný. Žiadny rozpor dohody o zrážkach zo mzdy s právom Európskej únie nebol pritom v konaní dokázaný.

14. Záver súdu o rozpore dohody o zrážkach s úijným právom je nesprávny aj preto, lebo pri prijatí zákona č. 102/2014 Z. z. a zákona č. 438/2015 Z. z., ktorými došlo k úprave podmienok týkajúcich sa uplatnenia dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských vzťahoch resp. v spotrebiteľských úverových vzťahoch Národná rada SR konštatovala súlad ňou prijatých zmien aj s úijným právom. Toto nebolo relevantným spôsobom spochybnené ani konajúcim súdom. Zákonom č. 102/2014 Z. z., ktorý sa mení a dopĺňa aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, boli zavedené podmienky, po splnení ktorých je uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy prípustné aj pre spotrebiteľské vzťahy. Tieto podmienky v prípade oboch dohôd o zrážkach zo mzdy dodržané boli. Zákon č. 438/2015 Z. z., ktorý sa mení a dopĺňa aj zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, bolo výslovne uvedené (§ 9 ods. 13), že dohoda o zrážkach zo mzdy je jedným z troch prijateľných a povolených spôsobov zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy. Aj keď daný zákon bol prijatý a účinný až po uzavretí dohody o zrážkach zo mzdy medzi sporovými stranami, je logické, že ide o platný úkon spĺňajúci navyše aj neskoršiu reguláciu.

15. Nakoľko výrok o náhrade trov konania a poplatkovej povinnosti je závislý od rozhodnutia vo veci samej, namieta jeho nesprávnosť a nezákonnosť preto, že vo veci samej súd prvej inštancie rozhodol nezákonne. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný podáva proti rozsudku Okresného súdu Piešťany, č. k. 15Csp/80/2017 zo dňa 09.10. 2017 odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) Civilného sporového poriadku a navrhuje, aby Krajský súd v Trnave napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol v celom rozsahu.

16. K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že žalovaný vo svojom odvolaní uvádza, že predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ba práva naopak, že táto bola uzavretá v súlade so zákonom. K uvedenému tvrdeniu žalobca uvádza, že uzavretie predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy bolo neodmysliteľnou podmienkou uzavretia predmetnej zmluvy o úvere. Keďže žalobca sa v tom čase nachádzal vo finančnej tiesni a potreboval finančné prostriedky, jednoducho nemal na výber či predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie predmetného úverového vzťahu uzatvorí alebo nie. Tvrdenie žalovaného o tom že, text predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy obsahoval dojednanie o možnosti ne/uzavrieť dohodu o zrážkach zo mzdy ako podmienku uzavretia samotného úveru žalobca považuje za zavádzajúce, nakoľko žalobca pri jej uzatváraní nebol nijakým spôsobom o tejto možnosti poučený a nemal dostatok času si ju preštudovať. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere predložil spolu s touto zmluvou žalobcovi mnohé dokumenty, medzi inými aj túto dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom z konania žalovaného vyplývalo, že všetky tieto dokumenty sú súčasťou samotnej zmluvy o úvere a bez podpísania niektorého z týchto dokumentov nebolo možné túto zmluvu o úvere platne uzavrieť. Má za to, že možnosť odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy tak treba skúmať z objektívneho hľadiska, pričom nepostačuje zakotvenie takéhoto ustanovenia do textu dohody. Navyše dôrazne poukazuje na tú skutočnosť, že samotný text predmetnej dohody výslovne neustanovuje žiadnu možnosť dohodu o zrážkach zo mzdy neuzavrieť bez toho, aby bola uzavretá zmluva o úvere. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje len vyhlásenie, že účastníci tejto dohody ju uzatvárajú slobodne, vážne a súhlasia s jej ustanoveniami, avšak z tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyčítať, či uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy je podmienkou uzavretia samotnej úverovej zmluvy alebo nie.

17. Z uvedeného vyplýva, že uzavretie takejto dohody o zrážkach zo mzdy nebolo riadne dojednané. K samotnej dohode o zrážkach zo mzdy ďalej uvádza, že jej obsah žalobca nemohol nijako ovplyvniť, nemohol ho zmeniť ani vylúčiť niektoré jej ustanovenia. Samotné zabezpečenie záväzku žalobcu ako dlžníka dohodou o zrážkach zo mzdy bez vyplnenia dlžnej sumy a určenia presných pravidiel pre jej určenie predstavuje neprimeranú a neprijateľnú požiadavku poskytovateľa úveru. Žalobca uvádza, že bez uvedenia dlžnej sumy sa môže veriteľ hocikedy domáhať plnenia prostredníctvom zrážok zo mzdy a v ľubovoľnej výške, ktorú si sám určí. Zároveň poukazuje na to, že k takýmto praktikám v praxi často dochádza najmä u žalovaného, ktorý sa prostredníctvom obdobnej dohody o zrážkach zo mzdy domáha plnení v horibilných výškach, na ktoré navyše častokrát nemá žiaden právny nárok, čím sa bezdôvodne obohacuje, ale najmä protiprávne a neprimerane zasahuje do majetku svojich dlžníkov a znemožňuje im tým schopnosť zabezpečiť si svoje základné potreby a potreby svojich rodín. Žalobca ako spotrebiteľ si takýmto spôsobom (uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy) neprimerane zhoršil svoje postavenie voči dodávateľovi, a to bez toho, aby bol na to výslovne upozornený, resp. poučený o dôsledkoch uzavretia takejto dohody o zrážkach zo mzdy.

18. Samotná dohoda o zrážkach zo mzdy je zároveň neurčitým právnym úkonom, a to z toho dôvodu, že na jej základe si žalovaný môže samovoľne uplatňovať ním určenú výšku dlhu, ktorý eviduje voči spotrebiteľovi (mnoho krát ide o dlh neexistujúci vzhľadom na bezúročnosť a bezodplatnosť zmlúv o úvere uzatváraných žalovaným so spotrebiteľmi ako tomu je aj v tomto prípade) a to v časovo neobmedzenom období ohraničenom len samotnou vôľou žalovaného, ktorý sám a svojvoľne oznámi zamestnávateľovi spotrebiteľa, kedy môže tento s výkonom zrážok zo mzdy prestať. Týmto, na základe neobmedzenej vôle môže žalovaný vymáhať od žalobcu dlh, ktorý neexistuje, resp. dlh, ktorého výšku si sám určí. Bez akéhokoľvek obmedzenia tak stavia žalobcu do pozície, kedy tento stráca právo disponovať s jeho príjmom ako s vlastným majetkom, a to bez platného právneho základu. Na základe uvedeného tak považuje predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy v zmysle § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. Žalobkyňa ďalej uvádza, že obdobná dohoda o zrážkach zo mzdy bola posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka o. i. aj Komisiou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich. O neplatnosti obdobnej dohody o zrážkach zo mzdy bolo rozhodnuté slovenskými súdmi v mnohých obdobných prípadoch. Dovoľuje si poukázať na niektoré z nich: Rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 01.06.2016, vydané pod sp. zn.: 3Co/328/2015, Rozhodnutie Krajského súdu Nitra zo dňa 11.02.2015, vydané pod sp. zn.: 25CoPr/5/2014, Rozhodnutie Krajského súdu Košice zo dňa 31.10.2012, vydané pod sp. zn.: 3Co/353/2012, Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 31.05.2016, vydané pod sp. zn.: 14Co/65/2015 - 167, Rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 19.02.2013, vydané pod sp. zn.: 12C/68/2012, Rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 13.03.2013, vydaný pod sp. zn.: 17C/91/2012,

Rozhodnutie Okresného súdu Svidník zo dňa 17.07.2013, vydané pod sp. zn.: 6C/144/201, Rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 18.08.2015, vydané pod sp. zn.: 14Co/641/2015 - 50. Žalobca poukazuje na to, že na základe predmetnej úverovej zmluvy majú ako žalobca tak aj žalovaný voči sebe navzájom rozličné práva ako aj povinnosti, avšak samotná úverová zmluva ako aj predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje niekoľko ustanovení, ktoré vytvárajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a ktoré navyše neboli individuálne zmluvnými stranami dojednané.

19. Na základe uvedených skutočností má preto žalobca za to, že vo veci konajúci prvoinštančný súd rozhodol správne, keď predmetnú dohodu u zrážkach zo mzdy posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda ako neplatnú.

20. K otázke neplatnosti predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy je tiež potrebné poukázať aj na samotnú zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500015147 zo dňa 12.09.2012, ktorá neobsahovala niektoré obligatórne náležitosti upravené zákonom, a preto je potrebné túto zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Dodávateľ (žalovaný) tak mal nárok iba na vrátenie ním poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobca opätovne poukazuje na to, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje obligatórnu náležitosť takejto zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. týkajúcej sa uvádzania počtu, výšky a termínov splatnosti splátok. Žalobca zdôrazňuje, že uvádzanie takýchto údajov o počte splátok, termínoch a výške splátok istiny, splátok úrokov a splátok iných poplatkov vyplýva priamo zo znenia vyššie citovaného ustanovenia zákona. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z uvedeného jasne vyplýva, že nepostačuje ak vo výške je uvedený len súhrnný počet všetkých splátok a súhrnná výška splátky. Na základe uvedeného je tak možné konštatovať, že všetky podmienky uvedené v § 9 ods. 2) zákona o spotrebiteľských úveroch majú význam pre ochranu spotrebiteľa a majú zabezpečiť jeho informovanosť a istotu v súvislosti s poskytnutým úverom, a preto absencia ktorejkoľvek z týchto podmienok by bola na ujmu spotrebiteľa a negovala by jeho ochranu sledovanú práve touto právnou úpravou. Uvedené tvrdenia žalobcu podporuje aj judikatúra všeobecných súdov Slovenskej republiky, z ktorej príkladmo dáva súdu do pozornosti rozhodnutie: Rozhodnutie Krajského súdu Trenčín vydané pod sp. zn.: 9Co/401/2012, Rozhodnutie Krajského súdu Košice zo dňa 30.03.2016, vydaného pod sp. zn.: 9Co/83/2014 - 102, Rozhodnutie Krajského súdu Trnava zo dňa 22.10.2014, vydané pod sp. zn.: 24Co/249/2014, Rozhodnutie Krajského súdu Trnava zo dňa 06.08.2013, vydané pod sp. zn.: 9Co/401/2012.

21. K údajom a termíne konečnej splatnosti úveru uvádza, že podobne je potrebné zdôrazniť, že údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, ktorý v predmetnej zmluve absentoval je esenciálnou náležitosťou úverovej zmluvy tak, ako to predpokladá aj samotný zákon o spotrebiteľských úveroch. Má tak za to, že bez údajov o konečnej splatnosti úveru nemôže byť zmluva o spotrebiteľskom úvere perfektnou. Takýto údaj musí byť uvedený v samotnej zmluve o úvere, nakoľko táto skutočnosť je explicitne vyžadovaná zákonom ako všeobecne záväzným právnym predpisom. Výkladom tak môže dospieť k tomu, že na to aby bola táto podmienka splnená, nestačí ak je údaj o konečnej splatnosti uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ale je potrebné, aby tento údaj obsahovala samotná zmluva o úvere. Na základe absencie tejto obligatórnej náležitosti v predmetných úverových zmluvách máme za to, že predmetné úverové zmluvy sú bezúročné a bezpoplatkové tak ako to hovorí zákon. Uvedené potvrdzuje aj: Rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.09.2012, vydané pod sp. zn.: 17Co/151/2012, Rozhodnutie Krajského súdu v Trnave dňa 17.04.2013, vydané pod sp. zn.: 11Co/124/2012, Rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 17.02.2017, vydaný pod sp. zn.: 8C/246/2016 - 40, Rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 18.10.2012, vydané pod sp. zn.: 9Co/208/2012.

22. K podmienkam upravujúcim čerpanie úveru uvádza, že v uvedenej zmluve o revolvingovom úvere absentoval tiež údaj o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru. K uvedenému žalobca uvádza, že aj tento údaj je podobne ako iné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2) zákona č. 129/2010 Z. z. obligatórnou náležitosťou samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom tento musí byť obsiahnutý priamo v nej. Potrebu uvádzania takýchto obligatórnych náležitostí priamo v spotrebiteľskej zmluve potvrdzuje aj: Rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 18.10.2012, vydaný pod sp. zn.: 9Co/208/2012. Na základe uvedených skutočností je teda zjavné, že je uvedenú zmluvu o revolvingovom úvere potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov pre absenciu vyššie uvedených obligatórnych náležitostí. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že v čase uzatvorenia predmetnej

úverovej zmluvy priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby za poskytnutie úveru dosahovala úroveň 11,91 %. Na základe uvedeného možno teda prijať záver o neplatnosti dohody o úrokoch v predmetnej zmluve o revolvingovom úvere pre jej rozpor s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 39 zákona č. 40/1064 Zb. Občianskeho zákonníka. V predmetnej zmluve bola taktiež nesprávne určená hodnota RPMN, nakoľko v zmluve bola uvedená hodnota RPMN vo výške 68,76 %, pričom skutočná výška RPMN dosahovala 92,98 %, tak ako to žalobca uviedol aj v podanej žalobe. Takéto konanie žalovaného je potrebné považovať nielen za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale aj za nekalú obchodnú prax a v zmysle vyššie citovaných ustanovení je potrebné považovať uvedenú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, resp. za absolútne neplatnú pre jej rozpor s dobrými mravmi.

23. Žalobca sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaného, že predmetné rozhodnutie okresného súdu je nepreskúmateľné v otázke určenia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy za neplatnú. Podľa názoru žalobcu žalovaným napadnuté rozhodnutie spĺňa parametre riadne a dostatočne odôvodneného rozhodnutia. Odôvodnenie rozsudku obsahuje nielen rozsiahlu úvodnú popisnú časť, z ktorej vyplýva čoho sa strany domáhajú, aké dôkazy vykonal a ako ustálil skutkový stav v prejednávanej veci, ale i spôsob a rozsah, akým sa súd prejednávanou vecou zaoberal, a tiež samotné právne posúdenie (vrátane citácie právnych predpisov, o ktoré sa opiera). Vo veci konajúci súd v tomto rozhodnutí zdôraznil, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy neurčito vymedzovala zabezpečovanú pohľadávku, resp. pohľadávky, ktoré mali len vzniknúť žalobkyni v budúcnosti, odkazujúc pritom na ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je preto zjavné, že sa vo veci konajúci súd v tomto rozhodnutí dostatočne vysporiadal i s rozhodujúcimi argumentmi žalovaného, keď v ňom poukázal na tvrdenia žalovaného a na dôvody, pre ktoré jeho tvrdenia považuje za nedôvodné.

24. K princípu právnej istoty poukazuje na to, že jedným z atribútov civilného sporového konania a právneho štátu je zásada právnej istoty, čo vyjadruje, že strana konania môže očakávať, že jej spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. V zmysle uvedeného žalobca poukazuje na aktuálne znenie čl. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

25. V rámci rozhodovania to konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí vydanom v konaní vedenom pod sp. zn.: 5ECdo/192/2014. Tiež poukazuje aj na Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.01.2013, vydané pod sp. zn.: 6MCdo/9/2012. Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa v napádanom rozsahu ako vecne správne a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

26. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že ako prvú skutočnosť žalovaný uvádza, že žalobcove vyjadrenie sa v podstatnom rozsahu netýka ani dôvodov, v zmysle ktorých bolo rozhodnuté a ani odvolacích dôvodov, ktoré uplatnil žalovaný v podanom odvolaní. Ide predovšetkým o časť podania žalobcu označenú ako „II. K absencii obligatórnych náležitostí v zmluve o úvere“, kedy súd prvej inštancie nič také nezistil a na základe toho ani nerozhodoval.

27. Žalobca sa ďalej vyjadruje k spôsobu uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy, pričom aj v tomto prípade je časť tohto vyjadrenia vecne neaktuálna, pretože žalovaný v podanom odvolaní sa žiadnym spôsobom nevyjadroval k otázke možnosti uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy.

28. V súvislosti s tvrdením žalobcu o tom, ako prebehlo uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy, je dôležité, že

? v konaní z jeho strany nebolo tvrdené a ani preukázané, že by sa s dohodou o zrážkach zo mzdy nemohol oboznámiť,

? početnosť dokumentácie súvisiacej s úverovou zmluvou je dôsledkom postupného prijímania právnej úpravy v oblasti ochrany spotrebiteľa, ktorá vyžaduje, aby v podstate nielen každý úkon bol na samostatnom liste (t.j. zmluva o úvere, dohoda o zrážkach zo mzdy, príp. Rozhodcovská zmluva) ale aby aj predzmluvné informácie boli rozdelené na viacero listov (napr. § 4 zákona č. 129/2010 Z. z. vyžaduje, aby popri štandardných európskych informáciách bola ich časť - informácia o priemernej RPMN a príklad výpočtu RPMN duplicitne uvedený aj na samostatnom liste).

29. Pokiaľ ide o tvrdenie o neurčitom vymedzení pohľadávky, tak rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj tvrdenie žalobcu je založený na skôr hypotetickom závere o neurčitosti. V konaní nebolo ani dokázané,

v čom skutočne by neurčitosť mala spočívať, že sa týka celého obsahu resp. že jej dôsledkom je neplatnosť celej dohody o zrážkach zo mzdy.

30. Poukazuje na rozsudok Okresného súdu v Prešove, č. k. 9C/171/2015, ktorý ohľadne rovnako formulovanej námietky ako uvádza žalobca uviedol nasledovné: Námietka neurčitosti Dohody o zrážkach zo mzdy - žalobca svojimi požiadavkami na „určitosť“ Dohody o zrážkach zo mzdy robí z tohto inštitútu nepoužiteľný prostriedok zabezpečenia. K inštitútu zrážok zo mzdy pri obdobnej právnej úpravy NS ČR vo veci sp. zn. 25Cdo/140/2006. Okrem vyššie uvedeného vyjadrenia týkajúceho sa vymedzenia zabezpečenej pohľadávky poukazuje na to, že argumenty žalobcu spochybňujúce dohodu o zrážkach zo mzdy ako celok sú neaktuálne, pretože pri jej vymedzení je nesporné, že napríklad v časti pohľadávky zodpovedajúcej úveru žiadne spory vzniknúť nemôžu.

31. Tvrdenie žalobcu o tom, že zabezpečovaná pohľadávka nie je v dohode o zrážkach presne a úplne konkretizovaná, je v rozpore s ustanoveniami noriem, ktoré slúžia na výklad obsahu právneho úkonu v zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

32. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom, čiže vymedzenie zabezpečenej pohľadávky bude prirodzene odkazovať, resp. spájať sa s hlavným vzťahom, z ktorého táto pohľadávka vznikla (obdobne je tomu pri záložnom práve, ručení, zabezpečovacom prevode práva a pod.).

33. Označenie pohľadávky, ktorej sa zabezpečenie týka, ako určitý nárok z konkrétneho právneho vzťahu (v tomto prípade zmluvy o revolvingovom úvere s konkrétnym číslom) je v tomto prípade z hľadiska identifikácie zabezpečenej pohľadávky dostatočne určité, pretože pohľadávka(y) sa nezameniteľne identifikuje z hľadiska osoby oprávnenej a povinnej, a z hľadiska určenia právneho vzťahu (právneho dôvodu) zabezpečovanej pohľadávky. Exaktné uvedenie výšky pohľadávky nie je ani v zmysle nejakej právnej normy, a ani všeobecných požiadaviek na určitosť právneho úkonu, potrebné. Rovnako aj pri iných spôsoboch zabezpečenia, kedy vyčíslenie zabezpečenej pohľadávky nie je podmienkou ich platnosti (napríklad uznanie záväzku spôsobom, kedy uznávajúci odkáže na právny dôvod uznanej povinnosti, prevzatie ručenia za uspokojenie nárokov z určeného zmluvného vzťahu), ani v prípade dohody o zrážkach zo mzdy nie je uvedenie sumy pohľadávky podmienkou platnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

34. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa a uviedla, že s tvrdeniami žalovaného obsiahnutými v jeho podanom vyjadrení zo dňa 30.12.2018 žalobca absolútne nesúhlasí a aj naďalej trvá na svojom podanom vyjadrení zo dňa 12.12.2018, ako i na ostatných svojich tvrdeniach obsiahnutých v iných písomných podaniach i prednesených ústne na pojednávaní a v plnej miere sa ich pridriava.

35. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je i vecne správny.

36. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Ale pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP in fine) nasledovné:

37. Žalobkyňa so žalovaným uzatvorila dňa 4.9.2012 Dohodu o zrážkach zo mzdy č. 8500015147 z obsahu ktorej vyplýva, že spoločnosť bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500014147 čiastku vo výške 1.500,-eur. Súčasne bolo v Čl. I tejto dohody uvedené, že v zmysle zmluvy /dodatku má dlžník právo, aby mu v prípade riadneho splácania úver bol poskytnutý ďalší úver v rámci tzv. revolvingu (ov). Pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečené touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstva úveru (revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/ vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov (ďalej len „pohľadávky“).

38. Súd prvej inštancie výslovne konštatoval, že dohodu o zrážkach zo mzdy ako prostriedok zabezpečujúci pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere, je potrebné považovať za neplatnú, nakoľko neurčito vymedzovala zabezpečenú pohľadávku, resp. pohľadávky, ktoré mali len vzniknúť voči žalobkyni, ktoré do budúcnosti mali vzniknúť a vyplýva zo zmluvy o revolvingovom úvere.

39. Nesúhlas žalovaného odvolací súd nepovažuje za rozhodujúci, keď súd prvej inštancie pri rozhodovaní zodpovedal na všetky podstatné otázky majúce na rozhodovanie význam.

40. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Pre takúto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. OZ). Dohoda musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Uvedené náležitosti predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala. Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala predovšetkým výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená („spoločnosť bude mať - má voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne“), opisuje len možné spôsoby jej vzniku. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky (všetky revolvingy, príslušenstvo, prípadné zmluvné pokuty, náklady, ktoré žalovanému vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávok a prípadne ďalšie pohľadávky žalovaného voči žalobcovi, ktoré do budúcnosti vyplynú zo zmluvy a jej prípadných dodatkov) je neurčité, a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 OZ. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku.

41. Žalobkyňa dohodu o zrážkach zo mzdy podpisovala 4.9.2012, teda skôr, ako vôbec pohľadávka žalovaného vznikla, resp. ako by bola platne uzavretá zmluva. Podľa § 2 ods. 2 OZ v občianskoprávných vzťahoch, vrátane zmluvných vzťahov majú účastníci rovnaké postavenie. Veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v prospech veriteľa. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná. Svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa, teda žalobcu. Pri uzatváraní dohody dlžník spotrebiteľ musí vedieť pohľadávku akého druhu zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a v akej výške. V opačnom prípade sa vystavuje tomu, že veriteľ vymôže celú pohľadávku, prostredníctvom zrážok z dlžníkovej mzdy, ktorú by spotrebiteľ nebol povinný zaplatiť pri obligatórnom prieskume neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ide o neprimerané zvýhodnenie veriteľa v neprospech spotrebiteľa, umožňujúce vymôcť pohľadávku vo výške, ktorá mu neprináleží. Nie je daný dôvod, aby spotrebiteľ vynakladal úsilie na to, aby získal nedôvodne vymožené prostriedky späť (z titulu bezdôvodného obohatenia), s čím sú spojené náklady.

42. Suma 1.500,- eur v bode I. Dohody o zrážkach zo mzdy bola uvedená len v súvislosti s označením budúceho poskytnutia úveru na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500015147 čiastku vo výške 1.500,- eur).

43. Neurčité bolo aj zmluvné dojednanie v dohode o zrážkach zo mzdy týkajúce sa výšky splátok (rozsahu v akom má byť naplnená uhradzovacia funkcia zabezpečovacieho inštitútu zrážok zo mzdy). Podľa dohody, ak nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, bez ohľadu na dôvod, má byť zrážka v nasledujúcich mesiacoch zvýšená nad dohodnutú sumu.

Neurčitost zmluvného dojednaní o výške zrážok má za následok neplatnosť dohody. Uvedené ustanovenie predstavuje jednostranné neprimerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Neprípustné navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku predstavuje obchádzanie náležitosti dohody o výške mesačných zrážok zo mzdy. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť odmietnuť zabezpečovací prostriedok poskytovaného úveru. Žalovaný nepreukázal ani skutočnosť, že žalobcu poučil o následkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecomunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offa skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceano Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Na základe dohody o zrážkach zo mzdy si žalovaný ako veriteľ uplatnil svoje právo a požiadal zamestnávateľa žalobcu o realizáciu zrážok zo mzdy. Bez určenia neplatnosti dohody by právne postavenie žalobcu ako dlžníka bolo neisté a súčasne by bolo ohrozené právo žalobcu na disponovanie so svojou mzdou.

44. Vzhľadom k vyššie uvedenému záveru, keď za neplatné je treba považovať nielen dojednanie o výške zabezpeč. pohľadávky, ale aj dojednanie týkajúce sa výšky splátok, je možné konštatovať neplatnosť celej dohody o zrážkach zo mzdy.

45. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euro nekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. Rozsudok C-106/77 Simmenthal). Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, N. Z./POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.

46. Dôvera spotrebiteľa v poctivé konanie dodávateľa predpokladá, aby v prípade jej narušenia súd nahradil zdanlivú (formálnu) rovnováhu faktickou. Zahŕňa tiež povinnosť súdu ex offa (z tzv. úradnej povinnosti) preskúmať a prihliadať na neprijateľné podmienky v zmluve. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah, vrátane výberu zmluvného typu (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie C-240/98 až C 244/98, Oceano Grupo Editorial, C-168/05, Mostaza Claro).

47. Nakoľko žalovaný sa domáha u zamestnávateľa žalobkyne výkonu zrážok zo mzdy, na základe žiadosti o zrážky zo mzdy zo dňa 29.10.2015, ktorú doručil na mzdové oddelenie zamestnávateľa žalobkyne, vzhľadom na vyššie uvedené bolo dôvodné žalobe vyhovieť.

48. Námietky žalovaného ohľadom nepreskúmateľnosti rozhodnutia sú neopodstatnené a ďalšie odvolacie argumenty žalovaného sú bez právneho významu, nakoľko nemôžu ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej.

49. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Týkalo sa to aj rozhodnutia o náhrade trov konania žalobkyne.

50. Z dôvodu, že žalobkyňa bola úspešná aj v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení § 255 ods. 1 CSP, jej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalobkyňa má právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).